

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XC [i. e. XCI]. Contritio an sit causa remiſſionis; idque etiam solum cum
Voto Sacramenti?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

cit, sicut & Votum Sacramenti.

AD II. Vbi charitas, ibi & iustitia est, abest peccatum: sed ea prælupponit Contritionem.

QVÆSTIO XC.

Quantâ opus Contritione ad remissionem?

LVTHERANI, vt Kemnitius p. 2. Exam. pag. 964. *Impossibilis est sufficientia & perfectio contritionis: Et eius persuasio facit vel Pharisæos, vel desperabundos. Conscientia enim nunquam certa de sufficientia semper dubia manet de remissione.* Item CALVINVS Inst. l. 3. c. 4. §. 2. *Conscientia miris modis torquentur, dum sibi debitam peccatorum contritionem imponi vident, nec assequuntur Debiti Mensuram.* Et §. 3. *Ostendant unum, qui huiusmodi Contritionis doctrina vel non sit ad desperationem adactus: vel simulationem doloris iudicio Dei opposuerit.*

AVTOR. I. Luthero-Caluinistæ sua doctrina pœnitentia fideles adigunt ad desperationem. 1. Quia ad remissionem requirunt acrem, veram, seriâ Contritionem: At qui hæc debet esse ex toto corde perfecta: iuxta Deut. 4. *Inuenies Dominum, si ex toto corde quaesieris eum, & tota tribulatione animæ.* Deut. 30. Rursus: At talem, (sicut & Dilectionem) afferunt aduersarii esse impossibilem in hac vita. Ergo necessariò impossibilis est remissio peccatorum: quæ est Desperationis doctrina.

Mentitur itaque Calvinus à nobis requiri parem iræ Dei; quæ, vt infinita, est homini impossibilis. At S. Scriptura nihil impossibile exigit: exigit autem, Ioël. 2. *Conuertimini ad me in toto corde vestro.* Et sic conuertos aliquos testatur: 4 Reg. 23.

Similis illi non fuit Rex, qui reuerteretur ad Dominum in omni corde suo. Item & conuertendos: Jerem. 24. Ego ero illis in Deum, qui reuertentur ad me in toto corde suo.

II. Dolor de peccatis debet esse summus Appretiatiuè: scilicet in appetitu Rationali, quo Voluntas summè detestatur peccatum. 2. Non autem Intensiuè, scilicet in appetitu Sensitiuo; in quo moralis possibilitas sufficit. Quia hoc est conuerti toto corde; licet alii magis, alii minus habeant sensum doloris: at Voluntatem habere oportet omnes. 3. Neque certum gradum doloris Scriptura requirit: Nam ea præcipit nobis cognitu, factuque humanitus possibile; at de gradu nil docet. 4. Neque opus vt tot sint actus contritionis, quot sunt peccata; etsi perutile foret. Quia Pœnitentia esse momentanea potest. Isa. 30. *Cum reuersus fueris; saluus eris.*

QVÆSTIO XCI.

Contritio an sit Causa Remissionis, idque etiam tantum Voto Sacramenti?

LVTHERVS in Assert. art. 12. *Volo contritionem: sed dico eam non operari iustificationem aut remissionem peccatorum: Fides enim in Verbum Dei iustificat & purgat.* Sic & CALVINVS Inst. l. 3. c. 4. §. 3. Kemnitius. &c. Quin hic etiam pertendit, Contritionem nec cum voto Sacramenti operari remissionem ante Absolutionem.

SVADENT istis. 1. Charitas præcedens Contritionem causat remissionem: Luc. 7. *Remittuntur ei; quia dilexit scilicet, antè, non iam diligit.* &c. Plura Bell. l. 2. c. 14.

AVTOR. I. Contritio verè est causa remissionis. Sic omnis Theologia;

VV 3 &

& Conc. Trident. & S. Scriptura; in meo Antichristo, pars. 3. q. 34. Itemq; S. Patres. Et tamen gratis iustificamur; quia Contritio est ex dono Dei; cui cooperatur contritus, & meretur in gratia gratiã auctiorem, de congruo, ex Dei benignitate; quod meritum est non simpliciter, sed aliquo modo. Sic Aug. epist. 106.

II. Contritio cum Voto Sacramenti operatur remissionem etiam ante Absolutionem. 1. Peccavi Domino: 2. Reg. 12. Et continuo Nathan ait: Dominus quoque transiit peccatum tuum. Psal. 31. Dixi: Confitebor aduersum me iniustitiam meam: Et tu remisisti impietatem peccati mei. 2. Charitas efficit filios Dei, 1. Ioann. 3. ac proinde hæredes Dei, Gal. 4. 3. In articulo mortis, fatentur ipsi aduersarii, si non adsit Confessarius, aut Baptizans, potest quis iustificari contritione cum voto Sacramenti.

DICO AD I. Dilectio est dispositio vltima ad remissionem, coniuncta cum Contritione.

AD Kemnitium: Vult cum suis, Fidem solam iustificare: Hæc si excite- tur ante Absolutionem auditione, lecti- one, aut Baptismi recordatione; quo- modo iustificatio non erit peracta etiam ante absolutionem. Deinde Lutherus ait: *Crede te absolutum, & absolutus es, esse iaco absoluaris.*

QVÆSTIO XCII.

An vllum peccatum Pœnitentiã non deleatur?

NOVATIANI negasse videntur de enormibus pecca- tis teste Paciano epist. 3. Ambr. &c. Idemq; Arma- chanus probabile esse censuit. I. Quia, 1. Reg. 2. si peccauerit vir in virum, placari ei potest Deus: Si autem in Deum peccauerit vir, quis pro eo orabit? II. Prou. 1. Vocauit, & renuisti. &c. inuocabunt me. & non exau- diam. III. Antiochus, 2. Mach. 9. orabat iosephus De-

um, à quo non esset misericordiam consecutus, Esau, Heb. 12. postea cupiens hereditare benedictionem, reproba- tus est. Non enim inuenit pœnitentiã locum, quamquam cum lacrymis inquisisset eam. IV. Peccatum in Sp. Sanctum, est irremissibile. Mat. 12. Luc. 12. Mar. 3. 2. & Heb. 9. Impossibile est eos, qui semel sunt illuminati &c. 3. Heb. 10. Voluntas id peccantibus nobis, est acceptam notitiam veritatis, iam non relinquitur hostia pro peccato. 4. 1. Ioan. 5. Est peccatum ad mortem. pro eo non dico, ut regeretur.

Vide supra quæst. 80. LUTHERVM ex parte; CALVINVM perfecte Nouatianisare. Vide item in Genealog. p. 39. 19.

AUTOR. Indubitatum est, esseq; debet; omnia peccata, quot, quanta & qualia sint, expiari Pœnitentiã posse. 1. Teste S. Scriptura in meo Antichristo p. 3. q. 35. 2. Sic definitio Ecclesiæ in Conc. Lateran. c. 1. 3. Ita S. Antiquitas S. Pa- trum ac Cõsentus H lar. Can. 8 in Matt. Ambr. l. 2. de Pœn. c. 4. Hier. Aug. Basil. Chryl &c.

DICO AD I. Indicat Heli peccata in Deum, quam in homines, difficilius remitti. Et, quis orabit: ait S. Amb. l. 1. de Pœn. c. 8. non significat, nullus, sed quis in- signis amicus Dei: Qualis, Exo. 32. Moyses exauditus est pro idololatria populi.

AD II. Illa de damnatis in orco di- cuntur. Sicut Matt. 25. fatuæ clamant, A- perti. Itemque, Luc. 19. talibus dicitur: Ne- scio vos. Sic Luc. 16. clamat in flammis E- pulo. Aut, qui ea de Viuis acceperit; is in- telligat obstinare impœnitentes.

AD III. Antiochus corporis mors- bum, morte tempore deprecatus est; non ani- mæ. Esau benedictionis locum non inuenit; quod iam in alium esset trãslata.

AD IV. Retoluendum quæruntur duo.

*Peccatum in Spiritum Sanctum
quod sit & quale?*

Sententiæ variant.

I. ORI-